

ÎNCHEIERE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vladislav Coșpormac,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vladislav Coșpormac împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Grigore Stoian cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 11 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Vladislav Coșpormac și a fost menținută hotărârea din 22 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 22 mai 2018 Vladislav Coșpormac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în anul 2011 s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Artur Șpak cu privire la încasarea sumei restante în mărime de 50000 de Euro, echivalentul sumei de 893500 de lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 151361,85 de lei și a tuturor cheltuielilor de judecată suportate, iar prin hotărârea din 13 decembrie 2011 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău acțiunea a fost admisă parțial și au fost încasate de la Artur Șpak în beneficiul său suma de 61042,75 de Euro și cheltuielile de judecată în mărime de 8000 de lei, în rest acțiunea fiind respinsă.

A menționat că, ulterior, prin decizia din 14 martie 2012 a Curții de Apel Chișinău, care a devenit irevocabilă prin neatacare, a fost respins apelul declarat de către el și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

A susținut că, în temeiul hotărârii judecătorești enunțate, a primit titlul executoriu din 13 decembrie 2011, în vigoare din 14 martie 2012, eliberat de către

Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, prin care a fost dispusă încasarea din contul lui Artur Șpak în beneficiul său a sumei de 61042,75 de Euro și a cheltuielilor de judecată în mărime de 8000 de lei și acest titlu a fost prezentat executorului judecătoresc, Grigore Stoian, care a intentat procedura de executare nr. 176-1790/12 în conformitate cu încheierea de intentare a procedurii de executare din 22 iunie 2012.

A afirmat că, prin altă încheiere emisă la aceeași dată executorul judecătoresc Grigore Stoian a dispus obligarea anumitor organe și, anume, a Serviciului Fiscal de Stat, Camerei Înregistrării de Stat, Ministerului Tehnologiilor Informaționale de a pune la dispoziție o anumită informație privind veniturile, bunurile debitorului, întreprinderile deținute, inclusiv de a aplica anumite interdicții prevăzute de lege în scopul executării titlului executoriu. Totodată, executorul judecătoresc a expediat în adresa sa borderoul de calcul a cheltuielilor de executare.

A relevat că, prin încheierea executorului judecătoresc Grigore Stoian din 13 august 2012 s-a dispus anunțarea în căutare a unui automobil de model Dacia, ce aparține debitorului Artur Șpak.

A mai relevat că, executorul judecătoresc a solicitat informația privind ieșirea și intrarea în țară a debitorului, informație care i-a fost pusă la dispoziție de președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, Roman Talmaci la 21 august 2012.

A invocat că, conform răspunsului registratorului independent „Registru-Corect” SA din 10 septembrie 2012, executorului judecătoresc Grigore Stoian i-a fost comunicată o anumită informație privind valoarea mobilă deținută de Artur Șpak, din care reiese că, aceste valori mobiliare sunt sechestrate, există anumite litigii judiciare și chiar o cauză penală pornită în privința debitorului Artur Șpak pentru anumite acțiuni infracționale comise de el cu valori mobiliare și cu patrimoniul unei societăți comerciale. Debitorul Artur Șpak la acel moment mai dispunea de mai multe datorii față de mai mulți debitori și în acest sens existau câteva proceduri de executare cu privire la încasarea de la acesta în beneficiul unor alte persoane creditorilor a unor sume de bani mai mici decât suma ce urma să o achite lui, pe care acesta le executa parțial, iar unele chiar le executa integral.

A declarat că, debitorul Artur Șpak nu a executat până în prezent titlul executoriu și intenționează să se eschiveze de la executarea acestei hotărâri prin diferite acțiuni ilegale.

A relatat că, Artur Șpac a fost prietenul și nașul său de cununie și, având încredere în el, i-a împrumutat banii adunați și câștigați la nuntă.

A menționat că, prin încheierea executorului judecătoresc Grigore Stoian din 30 august 2012, reieșind din considerentul că Artur Șpak a achitat datoria față de Victor Vieru în sumă de 52396,07 lei, s-a dispus obligarea anumitor organe să anuleze anumite măsuri de asigurare, inclusiv s-a dispus obligarea ÎS „Cadastru” să anuleze sechestrul aplicat pe bunurile imobile ale debitorului.

A susținut că, în cadrul procedurii de executare s-a constatat că, debitorul Artur Șpak împreună cu soția sa, Lilia Șpak sunt proprietarii bunului imobil cu nr.cadastral xxxx, cu suprafața totală de 69,5 m. p., ce constituie proprietatea lor

comună în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 371 din 16 ianuarie 2007. De asemenea, debitorul Artur Șpak împreună cu părinții săi, Ana Șpak și Efim Șpak și cu fratele său Vlad Șpak sunt proprietarii bunului imobil cu nr. cadastral xxxx, cu suprafața totală de 52,5 m. p., ce constituie proprietatea lor comună în temeiul contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 2785 din 07 iulie 1999.

A afirmat că, în vederea executării hotărârii judecătorești enunțate, în anul 2013, a depus împotriva lui Artur Șpak, soției Lilia Șpak, părinților și fratelui acestuia, Vlad Șpak cerere de chemare în judecată cu privire la determinarea cotelor-părți ideale din bunurile imobile, ce le aparțineau cu drept de proprietate.

A relevat că, prin hotărârea din 26 martie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău a fost admisă acțiunea și a fost recunoscut după Artur Șpak dreptul de proprietate asupra $\frac{1}{4}$ cotă-parte ideală din apartamentul nr. xxxx și asupra $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din apartamentul nr. xxxx. Această hotărâre a intrat în vigoare și a devenit irevocabilă.

A invocat că, a prezentat hotărârea respectivă executorului judecătoresc Grigore Stoian în cadrul procedurii de executare intentată în baza titlului executoriu enunțat.

A mai invocat că, conform dispoziției Camerei teritoriale a executorilor judecătorești Centru nr. 79 din 08 august 2014, s-a dispus conexarea procedurilor de executare la executorul judecătoresc Grigore Stoian.

A declarat că, prin încheierea executorului judecătoresc Grigore Stoian din 22 octombrie 2014 s-a dispus petrecerea licitației publice a $\frac{1}{4}$ cotă-parte din bunul imobil cu nr. cadastral xxxx, cu suprafața totală de 52,5 m. p., la prețul indicat în încheiere, precum și la $\frac{1}{2}$ cotă-parte din apartamentul nr. xxxx, însă licitația nu a dat nici un rezultat, deoarece nu au fost înregistrați careva participanți.

A relatat că, ulterior, a aflat prin intermediul executorului judecătoresc că, la 11 noiembrie 2014 banca a înstrăinat Ninei Turtureanu apartamentul nr. xxxx, cu suprafața totală de 69,5 m.p., ce constituie proprietatea comună în devălmășie a lui Artur Șpak și a Lidiei Șpak la prețul de numai 510000 de lei, achitat în rate.

A mai relatat că, conform procesului-verbal de vânzare-cumpărare a bunului la licitație publică, executorul judecătoresc Grigore Stoian a efectuat această licitație.

A notat că, prin încheierea executorului judecătoresc Grigore Stoian din 05 decembrie 2014 s-a dispus admiterea sa în calitate de creditor și transmiterea creditorului urmăritor a $\frac{1}{4}$ cotă-parte din bunul imobil cu nr. cadastral xxxx cu suprafața totală de 52,5 m. p. la prețul de 145626,40 lei. Această încheiere, conform prevederilor art. 22 din Legea privind formarea bunurilor imobile și ale art. 28 din Legea cadastrului bunurilor imobile, servește temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate.

A specificat că, prin hotărârea din 15 ianuarie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a dispus transmiterea în posesia BC „Moldova-Agroindbank” SA a bunului imobil ipotecat - apartamentul nr. xxxx cu suprafața totală de 69,5 m.p., ce constituie proprietate comună a lui Artur Șpak și a Liliei Șpak, iar în temeiul acestei hotărâri a fost inițiată procedura de executare de către executorul judecătoresc, Petru

Chirtoacă, care, conform procesului-verbal privind transmiterea bunului din 28 iulie 2014, a transmis în posesia BC „Moldova-Agroindbank” SA bunul imobil ipotecat - apartamentul nr. xxxx cu suprafața totală de 69,5 m. p., în scopul comercializării și stingerii datoriei și plăților aferente la contractul de credit nr.C07083 din 24 ianuarie 2007.

A menționat că, ulterior, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare din 16 decembrie 2014, conform căruia BC „Moldova-Agroindbank” SA în persoana reprezentantului N. Chitic, în numele Liliei Șpak și a lui Artur Șpak, conform hotărârii din 15 ianuarie 2014 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, în calitate de vânzător, a vândut, iar Nina Turturea, în calitate de cumpărător, a cumpărat bunul imobil cu nr. cadastral xxxx cu suprafața totală de 69,5 m. p., ce constituie proprietate comună a lui Artur Șpak și a Liliei Șpak, la prețul de 510000 de lei, cu achitarea în rate.

A susținut că, în cadrul procedurii de executare privind încasarea sumei au fost întreprinse măsuri numai în privința apartamentului nr. xxxx.

A afirmat că, prin încheierea executorului judecătoresc Grigore Stoian din 29 ianuarie 2015 s-a dispus anularea încheierilor nr. 2-639/719/08 din 28 octombrie 2008 emisă de executorul judecătoresc Emilian Bandalac din cadrul Oficiului de executare Botanica, nr. 8-89r/10 din 08 februarie 2010 emisă de executorul judecătoresc Vergiliu Prodan din cadrul Oficiului de executare Botanica, nr. 063-153r/12 din 29 martie 2012 emisă de executorul judecătoresc Emil Nichitoi, nr. 176-379/12 din 22 iunie 2012 emisă de executorul judecătoresc Emil Nichitoi, nr. 022-493/14 din 13 iunie 2014 emisă de executorul judecătoresc Petru Chirtoacă, prin care a fost aplicată interdicția de înstrăinare a bunului imobil cu nr. cadastral xxxx.

A relevat că, la 04 februarie 2015 a depus o cerere în adresa OCT Chișinău, prin care a solicitat înregistrarea dreptului de proprietate asupra $\frac{1}{4}$ cotă-parte din apartamentul nr. xxxx cu suprafața totală de 52,5 m.p., cu nr. cadastral xxxx în temeiul încheierii executorului judecătoresc nr. 176-379/12 din 05 decembrie 2014. Concomitent cu cererea privind intabularea dreptului de proprietate, a depus o cerere, prin care a solicitat în conformitate cu încheierea executorului judecătoresc Grigore Stoian din 29 ianuarie 2015 anularea măsurii de asigurare a acțiunii și a interdicției aplicate de către mai mulți executori judecătorești.

A invocat că, prin decizia registratorului OCT Chișinău din 13 februarie 2015 a fost refuzată înregistrarea dreptului său de proprietate asupra $\frac{1}{4}$ cotă-parte din bunul imobil cu nr. cadastral xxxx, deoarece la 15 august 2014 în Registrul bunurilor imobile a fost notată încheierea privind transmiterea bunului nr. 2-7r/8r/26r/46/10 din 24 februarie 2010 emisă de către executorul judecătoresc Emilian Bandalac, prin care aceeași cotă-parte a fost transmisă de la debitorul Artur Șpak către debitorul următor Fiodor Moldovan, acest motiv fiind unul neîntemeiat pe motiv că datoria dată deja a fost stinsă. Ulterior, prin decizia registratorului din cadrul ÎS „Cadastru” din 02 iunie 2015 a fost menținută decizia enunțată.

A mai invocat că, în anul 2015 a depus împotriva ÎS „Cadastru” cerere de chemare în judecată cu privire la anularea deciziilor enunțate și obligarea înregistrării dreptului său de proprietate, iar prin hotărârea din 03 noiembrie 2016 a

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău acțiunea a fost respinsă.

A declarat că, prin decizia din 09 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către el și a fost menținută hotărârea primei instanțe, iar prin încheierea din 31 mai 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost considerat inadmisibil recursul declarat de el.

A relatat că, în anul 2015 BC „Moldova-Agroindbank” SA a depus în Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva lui Artur Șpak, Liliei Șpak, lui Tudor Moldovan și Vladislav Coșpormac cu privire la ridicarea sechestrului, prin care a solicitat ridicarea interdicției de înstrăinare a apartamentului nr. xxxx.

A specificat că, pe parcursul examinării acestei cauze civile a depus cerere reconvențională împotriva BC „Moldova-Agroindbank” SA, Ninei Turtureanu, lui Artur Șpak și Liliei Șpak, intervenient accesoriu Oleg Gladiș cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 16 decembrie 2014.

A notat că, prin hotărârea din 21 iunie 2016 a Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău a fost admisă acțiunea inițială și a fost anulată interdicția de înstrăinare a apartamentului nr. xxxx, aplicată prin încheierea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 05 martie 2008, încheierea executorului judecătoresc Grigore Stoian din 22 iunie 2012, încheierea executorului judecătoresc Emilian Bandalac din 28 octombrie 2008 și încheierile executorului judecătoresc Emil Nichitoi din 29 martie 2012 și 19 aprilie 2012. Totodată, a fost respinsă acțiunea reconvențională.

A menționat că, prin decizia din 30 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către el și a fost menținută hotărârea primei instanțe. Ulterior, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, însă din cauza lipsei de bani pentru a achita taxa de stat, recursul a fost respins.

A susținut că, la 07 octombrie 2015 a depus o cerere la Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, prin care a comunicat faptul neexecutării hotărârii judecătorești și a solicitat intervenirea unui organ și întreprinderea a cărorva acțiuni necesare în scopul executării acestei hotărâri judecătorești, însă la cererea respectivă nu a primit nici un răspuns în termenul stabilit de lege.

A afirmat că, a mai depus careva cereri, demersuri executorului judecătoresc Grigore Stoian cu privire la întreprinderea anumitor acțiuni, în special în luna octombrie 2015, a depus 2 cereri cu privire la întreprinderea anumitor acțiuni în privința debitorului Artur Șpak, iar prin altă cerere a solicitat calcularea dobânzii de întârziere pentru neexecutarea hotărârii judecătorești conform prevederilor art. 24 din Codul de executare.

A relevat că, la aceste două cereri a primit de la executorul judecătoresc Grigore Stoian răspunsul nr. 176-379/12 din 20 octombrie 2015, prin care a fost informat că, urmează să achite anumite sume de bani pentru întreprinderea și efectuarea anumitor acțiuni solicitate de el.

A considerat că, este neîntemeiat răspunsul executorului judecătoresc cu privire la achitarea unor sume cu titlu de cheltuieli de executare restante în mărime de 10241,27 de lei conform unei încheieri din 05 decembrie 2014, emise de către acesta, pe care nu a primit-o.

A invocat că, în luna decembrie 2014 a achitat executorului judecătoresc, cu titlu de avans, cheltuielile de executare în sumă mai mare de 4000 de lei și consideră că, cerința respectivă de achitare este neîntemeiată.

A afirmat că, la 25 februarie 2016, nefiind de acord cu inacțiunile executorului judecătoresc Grigore Stoian, prin intermediul avocatului Igor Gheorghită, a depus o cerere, prin care a solicitat strămutarea titlului executoriu spre executare altui executor judecătoresc, însă la 09 martie 2016 executorul judecătoresc Grigore Stoian a refuzat printr-un răspuns, fiind invocat că creditorul mai are de achitat careva sume bănești. Ulterior, a contestat refuzul executorului judecătoresc Grigore Stoian în instanța de judecată.

A relevat că, prin hotărârea din 14 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost respinsă cererea sa.

A mai relevat că, la 17 mai 2017 a depus la executorul judecătoresc Grigore Stoian o cerere, prin care a solicitat să-l invite pe Fiodor Moldovan pentru a confirma că, debitorul Artur Șpak s-a achitat cu acesta și, astfel, numai există nici o necesitate în menținerea acestei notificări în Registrul bunurilor imobile. Mai mult ca atât, a solicitat întocmirea în privința lui Artur Șpak a unui proces-verbal cu privire la contravenție conform art. 318 din Codul contravențional și, anume, pe faptul neexecutării intenționate a documentului executoriu și expedierea spre examinare Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, după competență. Ulterior, a solicitat depunerea unei sesizări la Procuratura Rîșcani conform prevederilor art. 247 CPP cu privire la atragerea la răspundere penală a debitorului Artur Șpak în temeiul art. 320 din Codul penal.

A invocat că, a mai solicitat executorului judecătoresc să depună un demers în cadrul Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, prin care să solicite anunțarea debitorului Artur Șpak în căutare, un demers cu privire la aplicarea față de Artur Șpak a interdicției de a nu părăsi țara pe un termen de 6 luni de zile și un demers cu privire la aplicarea interdicției de perfectare a pașaportului pentru plecarea peste hotare, dar nu a primit nici un răspuns în termenele stabilite de lege de la executorul judecătoresc Grigore Stoian.

A declarat că, la 23 iunie 2017 agentul constatator și executorul judecătoresc Grigore Stoian au întocmit în privința lui Artur Șpak un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, pentru faptul că ultimul nu a executat hotărârea judecătorească din 13 noiembrie 2011, iar la 14 iulie 2017 executorul judecătoresc Grigore Stoian a expediat spre examinare, conform competenței, procesul-verbal cu privire la contravenție în instanța de judecată.

A notat că, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit de către executorul judecătoresc Grigore Stoian în privința lui Artur Șpak, prin hotărârea din 18 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acesta a fost recunoscut culpabil de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 din Codul contravențional și a fost sancționat cu amendă. Hotărârea respectivă a fost contestată cu recurs de către debitor, însă prin decizia din 31 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins și a fost menținută hotărârea enunțată.

A considerat că, documentul executoriu aflat în procedura executorului

judecătorească Grigore Stoian nu a fost executat de către acesta până în prezent, deși în această perioadă de timp, în calitate de creditor, a pretins de la debitorul Artur Șpak executarea acestei hotărâri judecătorești și a întreprins anumite acțiuni necesare în vederea executării acesteia.

A menționat că, în cadrul procedurii de executare, după mai multe încercări întreprinse și cereri depuse către executorul judecătorească Grigore Stoian, a fost inițiată o procedură de conciliere, însă în cadrul acestei proceduri Artur Șpak a încercat să-1 șantajeze și a solicitat să-și retragă titlul executoriu, deoarece în acest caz suma de bani poate va fi returnată.

A susținut că, prin neexecutarea hotărârii judecătorești în perioada 14 martie 2012-21 mai 2018 i-a fost încălcat dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și i-a fost cauzat prejudiciu moral.

A solicitat constatarea încălcării dreptului său la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 13 decembrie 2011 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău și încasarea din bugetul de stat a sumei de 100000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată în sumă de 8000 de lei.

Prin încheierea din 03 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost atras în proces executorul judecătorească Grigore Stoian în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 22 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Vladislav Coșpormac și reprezentantul acestuia, avocatul Sergiu Coptu, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către Vladislav Coșpormac a fost admisă parțial, a fost constatat încălcat dreptul lui Vladislav Coșpormac la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 13 decembrie 2011 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău și a fost încasată din bugetul de stat, gestionat de către Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Vladislav Coșpormac suma de 30000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 29 mai 2019 a Curții Supreme de Justiție au fost admise recursurile declarate de către Vladislav Coșpormac, reprezentat de către avocatul Sergiu Coptu și Ministerul Justiției, a fost casată decizia instanței de apel și a fost trimisă cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 11 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Vladislav Coșpormac și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a reținut că, întru asigurarea executării documentului executoriu în cauză, executorul judecătorească Grigore Stoian a aplicat măsurile de asigurare corespunzătoare și a manifestat diligență față de obligațiile sale, întreprinzând toate acțiunile necesare executării documentului executoriu, și chiar precum reiese din argumentele apelantului-reclamant, a colaborat cu

creditorul în fiecare sesizare înaintată lui.

Făcând o apreciere a circumstanțelor de fapt și de drept a cauzei, instanța de apel a menționat că, în acțiunile executorului judecătoresc nu s-a constatat tergiversarea executării hotărârii judecătorești și, respectiv, nu s-a constatat existența încălcărilor de procedură, care ar fi imputabile autorității investite cu executarea hotărârii judecătorești, or, respectând normele legale, executorul judecătoresc a primit spre executare documentul executoriu la data depunerii acestuia de către creditor și a întreprins acțiunile necesare executării. Mai mult ca atât, executorul judecătoresc Grigore Stoian a fost și este în imposibilitate de a întreprinde careva acțiuni de executare a hotărârii judecătorești, prin care s-a dispus încasarea de la Artur Șpak în beneficiul lui Vladislav Coșpormac a sumei de 61042,75 de euro și a cheltuielilor de judecată în sumă de 8000 de lei, în condițiile în care bunurile imobile - apartamentele nr. xxxx, în care Artur Șpak dispune de cote-părți, urmărite de executor în vederea executării documentului executoriu deținut de Vladislav Coșpormac, au fost înstrăinate altui creditor urmăritor, pentru a stinge alte datorii ale lui Artur Șpak.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele și cerințele apelantului-reclamant cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 13 decembrie 2011 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, prin prisma inacțiunilor executorului judecătoresc, or, reieșind din datele cuprinse în conținutul raportului motivat, conduita executorului judecătoresc Grigore Stoian este în conformitate cu legislația în vigoare și nu relevă indicii privind lipsa de diligență sau tergiversarea executării ordonanței judecătorești, din culpa executorului.

Tot aici, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe și, respectiv, neîntemeiate pretențiile apelantului-reclamant cu privire la repararea prejudiciului moral pentru neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. Or, conform jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, responsabilitatea statului pentru executarea unei hotărâri pronunțate împotriva unui privat nu se extinde mai departe decât până la implicarea organelor de stat în procedurile de executare (cauza Shestakov versus Russia). În acest sens, instanța de apel a reținut că, în speță, purtătorul obligației pecuniare față de Vladislav Coșpormac este debitorul Artur Șpak și nu Ministerul Justiției, or, încasarea datoriei din contul Ministerului Justiției prin schimbarea debitorului este inadmisibilă.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a menționat că, conform jurisprudenței CEDO, statul poate răspunde pentru o datorie neexecutată de un privat doar dacă nu a depus o diligență întru asigurarea executării. Nerecuperarea unei datorii din cauza că, debitorul nu posedă bunuri, nu poate fi imputată statului pârât, decât în măsura în care această omisiune este imputabilă autorităților naționale.

La 02 octombrie 2019 Vladislav Coșpormac a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la

admiterea acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate, deoarece instanțele judecătorești au interpretat eronat normele de drept material, reiterând aceleași circumstanțe de fapt și de drept ca și cererea de apel și cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat decizia contestată în adresa părților la 17 septembrie 2019.

Astfel, recursul declarat de către Vladislav Coșpormac la 02 octombrie 2019 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Vladislav Coșpormac nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Vladislav Coșpormac, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vladislav Coșpormac ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Vladislav Coșpormac se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

